

experientia, & Pindarica voce doctus, ἀπεροσίκτων ἐρώτων
ὄξυτέρας εἶναι μανίας. Obuerfabaris enim noctes, diesque
oculis meis, vir amplissimè: & iure tuo, vt iam affe-
cta perfecta tibi traderem, flagitare videbaris. Non
exiguam vim pecuniæ gentilitia liberalitate ad men-
sas deposueras, paratam in vsus, expensasq; cudendi li-
bri: res monebat, vt diligentia mea minus prompta
non esset munificentia tua. Accedebat quod onus
Ætna grauius imposuerat obseruantia tua singularis
in me: quo aliqua ex parte qua ratione leuari possem
alia, non videbam. Vir enim in Mathematicis non
vulgari cum laude exercitatissimus, tanto in honore
habuisti semper labores, & libros meos, vt ijs, qui te
probe, meque norunt penè miraculo possis esse. Si e-
nim Clauij libros in manibus haberes eo consilio: vt
amici tui scripta, quod potes, redderes meliora: doctri-
nam tuam omnes agnoscerent, laudarēt beneuolen-
tiã; Sed à te tanto viro in Mathematicis partus tenues,
nec operæ multæ assidua versari manu, hoc illud est,
quod iure mirari quis possit: hoc non obscurum indi-
cium, à te mea, quasi egregium, eximiumque aliquid
sint, existimari. A qua præstantia quantum absim,
quia video: ideo intelligo maximum esse studium in-
me tuum: à quo si præter meritum honestor, pro me-
rito certe ita obstringor, vt quæ maxima est viribus
meis grati animi testificatio, minima sit pro benefi-
cio tuo. Hanc tamen qualemcunque gratæ mentis in
te significationē extare quam primum volebam, cum
præsertim ad has rationes accessio fieret aliarum, quæ
apud optimum quemq; plurimum semper valere cō-
sueue-